

جنگ سرد

بایان بازدارندگی و آغاز مسابقه تسلیحاتی

حسن بهشتی پور؛ پیمانی که قرار بود تولید و آزمایش موشک‌های هسته‌ای کوتاه‌برد و میان‌برد را منع و محدود کند، اکنون و با تصمیم ابرقدرت نظامی جهان در آستانه نابودی کامل قرار دارد. روز چهار مارس ۲۰۱۹ «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه در واکنش به اقدام آمریکا، پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد با این کشور را به حال تعلیق درآورد. پیش از این نیز «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا در اول فوریه تعهدات این کشور در چارچوب این پیمان را به حال تعلیق درآورده و روند خروج از آن را آغاز کرده بود. این اقدام شتاب‌زده ضمن آنکه امنیت نظام بین‌الملل را به مخاطره خواهد انداخت، عصر بازدارندگی هسته‌ای را نیز که دو ابرقدرت جنگ سرد پس از سال‌ها مسابقه تسلیحاتی ایجاد کرده بودند، نابود می‌کند و دور جدیدی از رقابت‌های تسلیحاتی را در حوزه سلاح‌های نامتعارف در جهان رقم خواهد زد. اما چرا در مرحله اول آمریکا و پس از آن روسیه به دنبال تعلیق یا حتی فسخ این قرارداد هستند و دیگر از وجود این پیمان استقبال نمی‌کنند؟ به نظر می‌رسد ۲ دلیل عمده در بطن این تصمیم واشنگتن و مسکو وجود دارد؛ ۲ طرف از سال ۱۹۸۷ تاکنون تولید و آزمایش موشک‌های هسته‌ای میان‌برد و کوتاه برد را محدود کرده‌اند، بنابراین این دو ابرقدرت نظامی به دنبال این هستند موشک‌های خود را به کلاهک‌های مجهزتری نسبت به کلاهک‌های نسل اول و دوم مجهز کنند. به عبارت دیگر روسیه و آمریکا در تلاشند با حفظ جایگاه کنونی، برای چند دهه آینده نیز موقعیت هژمونیک خود را در این عرصه تضمین کنند. دلیل دیگر این تصمیم به پیشرفت‌های نظامی چین بازمی‌گردد؛ اگرچه و در یک برآورد کلان و راهبردی تعداد و کیفیت سلاح‌های غیرمتعارف چین با روسیه و آمریکا قابل مقایسه نیست اما قدرت اقتصادی چین، اراده حاکمان این کشور برای بهبود جایگاه پکن در عرصه سلاح‌های غیرمتعارف و همچنین پیشرفت‌های تکنولوژیکی، آمریکا و روسیه را نگران کرده است. همچنین چین غرض این پیمان دوجانبه نیست، بنابراین محدودیت‌هایی که آمریکا و روسیه را تهدید می‌کند، بستر مساعدی را در اختیار چین قرار می‌دهد. این معضل به نگرانی‌ها در محافل استراتژیک ۲ کشور دامن زده است. بنابراین روسیه و آمریکا در تلاشند در این دوره که تهدیدی به این پیمان ندارند، جایگاه خود را بهبود بخشند و پس از آن زمینه را برای وارد کردن چین به این پیمان و قبول تعهدات بین‌المللی مهیا کنند. در همین راستا و هم‌زمان با تعلیق تعهدات روسیه، شاهد تحرکاتی در روسیه سفید بوده‌ایم. «الکساندر لوکاشنکو» رئیس‌جمهور روسیه سفید روز پس از خروج روسیه از پیمان منع هسته‌ای، در اظهاراتی تأمل‌برانگیز اعلام کرد خواستار بهبود روابط با غرب است و ناتو را نباید به عنوان دشمن محسوب کرد. بسیاری بر این باورند که همبستگی و ارتباط مستقیمی میان این سخنان و خروج روسیه از پیمان مورد اشاره وجود دارد. اما برخلاف این دیدگاه، نگارنده بر این باور است روسیه سفید که به لحاظ تاریخی همواره خود را در جبهه روسیه تعریف کرده، این بار نیز سرنوشت خود را به سرنوشت کشورهای غربی و ناتو گره نخواهد زد. تمام رشته‌های اقتصادی، سیاسی و امنیتی روسیه سفید به روسیه گره خورده است؛ این کشور با جمعیتی کم و ژئوپلیتیکی شکننده، نمی‌تواند به آلت و اهرم دست آمریکا در مرزهای غربی روسیه تبدیل شود. همچنین رهبران این کشور به هیچ‌وجه مایل نخواهند بود خود را به وجه‌المعامله آمریکا تبدیل کنند. از طرف دیگر باید این مساله و نکته بنیادین را نیز در نظر داشت که موضوع پیمان منع تولید و آزمایش موشک‌های هسته‌ای دارای یک رویه و قاعده بین‌المللی است و در چارچوب روابط قدرت‌های نظامی جهان یعنی در قالب روابط روسیه، آمریکا و حتی چین و تا حدودی فرانسه و انگلیس قابل تعریف و ارزیابی است. به عبارت دیگر یک مساله منطقه‌ای فاقد ابعاد استراتژیک نیست و موضوع روابط روسیه با روسیه سفید و روسیه سفید با آمریکا نمی‌تواند معادلات آن را تعیین کند، بلکه مولفه‌ها و پارامترهای استراتژیک، ابعاد مختلف آن را صورت‌بندی می‌کند. اگرچه هر دو محور در تلاشند با استفاده از نقاط خلأ و معجزه یکدیگر امتیازات بیشتری به دست آورند.

✽**کارشناس مسائل بین‌الملل**

خروج آمریکا و روسیه از پیمان «منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد و کوتاه‌برد» موازنه‌قوادر اروپا و جهان را برهم می‌زند

تعلیق «آی‌ان‌اف» و پیامدهای نو ظهور

گروه‌بین‌الملل: زمانی‌که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا اوایل ماه فوریه و در بیانیه‌ای رسمی اعلام کرد ایالات متحده تعهدات خود در چارچوب پیمان «منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد و کوتاه‌برد» را به حال تعلیق درآورده و روند خروج از آن را در یک بازه زمانی ۶ ماهه آغاز می‌کند، مگر آنکه روسیه با ناپود کردن همه موشک‌ها، پرتابگرها و تجهیزاتی که ناقض متن پیمان است، به تعهداتش عمل کند، بسیاری با خوشبینی بر این باور بودند که روسیه برای جلوگیری از شروع رقابت‌های تسلیحاتی شاید با نوعی از خویشتنداری به این اقدام پاسخ خواهد داد اما یک ماه بعد در ۴ مارس، ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در فرمانی ضمن تعلیق این پیمان گفت: «واشنگتن به این پیمان پایبند نبوده است و زمانی مسکو به آن عمل خواهد کرد که آمریکا تخطی از آن را کنار بگذارد». اکنون پس‌لرزه‌های شروع مسابقه تسلیحاتی جدید و آغاز جنگ سرد تازه خود را بخوبی نشان می‌دهد و شواهد از پایان عصر بازدارندگی و تنش‌زدایی حکایت دارد. روسیه و آمریکا از سال ۱۹۸۷ و با عقد این پیمان محدودیت‌هایی بسیاری برای گسترش و تقویت موشک‌های میان‌برد و کوتاه‌برد خود با قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای ایجاد کرده بودند اما اکنون زمینه مساعدی برای روزآوری و تثبیت جایگاه هر یک از این دو کشور به وجود آمده است. اگرچه در ظاهر این اقدام و پایان دادن به تعهد دوجانبه زمینه‌ساز رقابت تسلیحاتی خواهد شد اما در ورای این رقابت، احتمال تشدید منازعه‌های ژئوپلیتیکی در مرزهای غربی روسیه و به عبارت دیگر اروپای شرقی و حتی آمریکای لاتین و همچنین مداخله در کشورهای متحد ۲ طرف در سراسر جهان نیز وجود دارد.

کارشناسان مسائل نظامی و استراتژیک بر این عقیده‌اند هدف اساسی آمریکا از عقب‌نشینی از معاهده موشکی میان‌برد و کوتاه‌برد، تمایل گروه‌بین‌الملل: در شرایطی که اکثریت جامعه جهانی «تیکلاس مадورو» و دولت قانونی او در ونزوئلا را که به‌وسیله انتخابات دموکراتیک برگزیده شده به رسمیت می‌شناسند، نماینده ویژه‌ای که دونالد ترامپ برای مداخله در امور این کشور بحران‌زده آمریکای لاتین مامور کرده طی اظهارنظری جنون‌آمیز اعلام کرد طرف‌های سوسی که از تغییر دولت در ونزوئلا حمایت نمی‌کنند، احتمالاً توسط واشنگتن تحریم خواهند شد.»لیوت آبرامز» نوحافظه‌کار صهیونیست جنگ‌طلب و سرشناس و نظریه‌پرداز بزرگ‌ترین مداخله‌های نظامی آمریکا در کشورهای دیگر طی ۳ دهه گذشته، سه‌شنبه پیش با این اظهارنظر بخشی دیگر از ایده‌های جنون‌آمیزی را که در عصر ترامپسم در کاخ سفید مطرح می‌شود رونمایی کرد. به گزارش شبکه آر‌تی، آبرامز که پنازگی پس از بیش از یک دهه دوری به دستگاه دیپلماسی آمریکا بازگردانده شده در جریان کنفرانسی خبری دولت نیکولاس مадورو، رئیس‌جمهور قانونی ونزوئلا را به اعمال تحریم‌های ثانویه در ترامدت تهدید کرد. او سپس «جنون‌ترجیم» به سبک یانکی‌ها را با بیان اینکه «واشنگتن خود را به اعمال تحریم علیه دولت مадورو محدود نکرده و حتی کسانی را که از او حمایت می‌کنند نیز مورد تحریم

قرار خواهد داد» به نمایش گذاشت.

این در حالی است که از ۱۹۳ کشور عضو رسمی سازمان ملل تنها ۱۹ دولت شامل کانادا، ایالات متحده، گواتمالا، هندوراس، کاستاریکا، پاناما، کلمبیا، اکوادور، پرو، پاراگوئه، برزیل، آرژانتین و شیلی، رژیم صهیونیستی، بریتانیا، دانمارک، بریتغال و کوزوو، رهبر مخالفان دولت ونزوئلا یعنی «خوان گویادو» را به عنوان رئیس‌جمهور خودخوانده این کشور به رسمیت شناخته‌اند، یعنی کمتر از ۱۰ درصد. به عبارت دیگر آبرامز به نیابت از رئیس، ۹۰ درصد کشورهای جهان را تهدید به تحریم کرده است. نکته جالب اینکه تاکید بر تحریم‌های ثانویه توسط نماینده ترامپ زمانی جدی‌تر شد که آبرامز جنگ‌طلب با تشخیص اینکه حمله احتمالی پنتاگون به ونزوئلا به بهانه حمایت از گویادو، مامور سازمان سیا در این کشور، به یک جنگ قاره‌ای

واشنگتن به استقرار موشک‌های هجومی بویژه موشک‌های بالدار «تاماهاک» در اروپاست. این کشور نصب سامانه‌های «ام کی ۴۱» را که قادر به شلیک چنین موشک‌هایی است، آغاز کرده. اواخر ماه فوریه نیز ناو «گریپولی» آمریکا با موشک‌های کروژ وارد دریای بالتیک شد، این موشک‌ها قادرند اهدافی را در ۲۵۰۰ کیلومتری هدف قرار دهند، یعنی اگر از دریای مدیترانه شلیک شوند قادر خواهند بود به روسیه برسند. همچنین آمریکا پیش‌تر در رومانی سامانه ضد موشکی مستقر کرده است و حال می‌تواند این سامانه را مورد استفاده قرار دهد و گویا در این زمینه تنها نیازمند توسعه نرم‌افزاری است که طی چند ساعت عملی خواهد شد. ضمن اینکه بلغارستان و جمهوری چک هم می‌توانند میزبانان موشک‌های آمریکایی باشند؛ این دو کشور پیش از این موافقت خود را با میزبانی از موشک‌های ضد موشک آمریکا اعلام کرده بودند. از طرف دیگر لهستان هم به عنوان یکی از کشورهای دنباله‌رو سیاست‌های آمریکا در اروپای

آیا آمریکا ۹۰ درصد کشورهای سازمان ملل را تحریم می‌کند؟

جنون تحریم به سبک یانکی‌ها

قرار خواهد داد» به نمایش گذاشت. این در حالی است که از ۱۹۳ کشور عضو رسمی سازمان ملل تنها ۱۹ دولت شامل کانادا، ایالات متحده، گواتمالا، هندوراس، کاستاریکا، پاناما، کلمبیا، اکوادور، پرو، پاراگوئه، برزیل، آرژانتین و شیلی، رژیم صهیونیستی، بریتانیا، دانمارک، بریتغال و کوزوو، رهبر مخالفان دولت ونزوئلا یعنی «خوان گویادو» را به عنوان رئیس‌جمهور خودخوانده این کشور به رسمیت شناخته‌اند، یعنی کمتر از ۱۰ درصد. به عبارت دیگر آبرامز به نیابت از رئیس، ۹۰ درصد کشورهای جهان را تهدید به تحریم کرده است. نکته جالب اینکه تاکید بر تحریم‌های ثانویه توسط نماینده ترامپ زمانی جدی‌تر شد که آبرامز جنگ‌طلب با تشخیص اینکه حمله احتمالی پنتاگون به ونزوئلا به بهانه حمایت از گویادو، مامور سازمان سیا در این کشور، به یک جنگ قاره‌ای

خروج آمریکا و روسیه از پیمان «منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد و کوتاه‌برد» موازنه‌قوادر اروپا و جهان را برهم می‌زند

تعلیق «آی‌ان‌اف» و پیامدهای نو ظهور

در صورت استقرار این نوع موشک‌های آمریکایی در کشورهای اروپا، روسیه به این اقدام پاسخ متقارن و غیرمتقارن نشان خواهد داد. از طرف دیگر تعلیق این پیمان احتمالاً زمینه مداخله آمریکا در کشورهای متحد روسیه را نیز افزایش خواهد داد. یک روز پس از فرمان پوتین، رئیس‌جمهور بلاروس «الکساندر لوکاشنکو» در اظهاراتی از تمایل این کشور به برقراری روابط بهتر با کشورهای غربی خبر داد. وی در سخنانی درباره رابطه با ناتو و اتحادیه اروپایی نیز گفت: «ها باید با این مذاکره کنیم و نباید آنها را به چشم دشمن ببینیم». اگرچه روسیه سفید در ماه‌های گذشته و به دلیل کاهش کمک‌های مالی روسیه به این کشور از سیاست‌های مسکو ناخرسند است اما این کشور همواره خود را در چارچوب سیاست‌های کلان روسیه در شرق اروپا تعریف می‌کند، اگرچه این مساله می‌تواند زمینه‌ساز مداخله بیشتر واشنگتن در محیط پیرامونی روسیه شود. در مقابل نیز احتمال مقابله به مثل روسیه در آمریکا لاتین یعنی حیاط خلوت واشنگتن وجود دارد. تحولات هفته‌های گذشته در ونزوئلا کارت قدرتمندی در اختیار پوتین قرار داده است تا بار دیگر با حضور روسیه در قاره آمریکا، کابوس حضور شوروی در کوبا را برای کاخ سفید دوباره زنده کند. اگرچه هنوز چشم‌انداز روشنی درباره پیامدهای احتمالی تعلیق پیمان منع موشکی‌های هسته‌ای میان‌برد وجود ندارد اما پیش‌بینی‌های اولیه نشان می‌دهد جهان با گذار از عصر نظام تک‌قطبی آمریکا در حال ورود به عصر جدیدی است که بازیگران مختلف در آن برای تقویت زیرساخت‌های نظامی و امنیتی خود تلاش می‌کنند و هر بازیگری نیز از تمام ظرفیت‌های خود برای عقب‌نشینی رقیب استفاده خواهد کرد؛ مساله‌ای که در کوتاه‌مدت خواهد توانست بحران‌های متعددی بویژه در مناطقی همچون اروپای شرقی ایجاد کند.

کره‌شمالی را تهدید کرده بود تحریم‌هایی شدیدتر منتظر آنها خواهد بود. حال آنکه ترامپ درباره کره‌شمالی هسته‌ای موضعی بسیار ملایم‌تر از ونزوئلا دارد.

■ **مادورو: بالاخره بر اقلیتی دیوانه غلبه خواهیم کرد**
رئیس‌جمهوری ونزوئلا تأکید کرد «قلیتی دیوانه» را که مصمم به بی‌ثبات کردن کشور هستند، شکست خواهد داد. نیکلاس مадورو این اظهارات را سه‌شنبه در نخستین سخنرانی عمومی‌اش از زمان بازگشت خوان گویادو، رهبر مخالفان به ونزوئلا مطرح کرد. مادورو گفت ما به قوی‌ترین امپریالیسم ۲۰۰ سال اخیر روبه‌رو هستیم. کشور و ملت ما با تجاوزات اقتصادی، سیاسی و دیپلماتیک و همچنین خرابکاری و تلاش‌ها برای مختل کردن زندگی عادی در این کشور مواجه بوده است. این در حالی است که گفته شده مخالفان دولت کاراکاس نیز قرار است در روز شنبه تظاهرات ضد دولتی بر گزار کنند. گویادو از سه‌شنبه گذشته که برای شرکت در نشست گروه لیما به کلمبیا رفته بود، به چندین کشور آمریکای لاتین سفر کرد تا حمایت آنها را برای انتقال قدرت در ونزوئلا جلب کند.

شده را جبران کند. بروس ریدل از مدیران اندیشکده بروکینگز درباره این اختلافات گفت: «هلاکم بنهان اما مهمی از سوی قمر پادشاهی سعودی می‌رسد.» یک جای کار می‌لنگد.»
■ **آینده قدرت در عربستان سعودی**
طغیان محمد بن‌سلمان علیه پدرش در حالی است که وی در محافل بین‌المللی به ارتکاب قتل وحشیانه روزنامه‌نگار مطرح سعودی در ترکیه متهم است؛ موضوعی که چهره عربستان را بدشت خدشه‌دار کرده و نهادهای حقوق بشر و قانونگذاران بویژه در آمریکا را به مطالبه محاکمه این شاهزاده واداشته است. روزنامه اسپانیایی پولیتیکو اخیراً در گزارشی درباره اختلافات پدر و پسر حاکم بر عربستان نوشت: ملک‌سلمان به دنبال جایگزینی برای ولایتعهدی عربستان است تا محمد را که به نظر می‌رسد از دایره سیاست سنتی و دیرینه عربستان خارج شده برکنار کند، بویژه که پروژه‌های داخلی و خارجی وی با شکست‌های بزرگی روبه‌رو بوده است. تحولات آینده این کشور پادشاهی که با سرعت غافلگیرکننده‌ای پیش می‌رود، نشان خواهد داد که آیا محمد بن‌سلمان که تشنه قدرت بیشتر است علیه پدرش کودتا خواهد کرد یا در سایه اقدامات نامتعارفش، از سوی پدرش عزل خواهد شد. هر چند نظرات و کارشناسان غربی سناریوی دوم یعنی برکناری بن‌سلمان از ولایتعهدی را رد می‌کنند، چرا که این شاهزاده، فردی جوان است که زمام قدرت در عربستان را بیشتر از پدرش در دست دارد و تاکنون به نحوی عمل کرده که گویی خودش پادشاه فعلی عربستان است.

مقاومت

جنبش مقاومت اسلامی النجباء عراق در فهرست تروریسم خزانه‌داری ایالات متحده

آمریکا: هر کس با تروریست‌ها

بجنگد تروریست است!

جنبش مقاومت اسلامی النجباء عراق گرفتن نام خود در فهرست سیاه آمریکایی‌ها را نشانه حمایت واشگتن از تروریست‌ها دانست. خزانه‌داری ایالات متحده این هفته جنبش النجباء را به اتهام وا‌هی ارتباط با ایران در فهرست گروه‌های تروریستی قرار داد و به بیانیه‌ای اعلام کرده که هدفش از این اقدام، محروم کردن این بازوی بسیج مردمی عراق و رهبر آن از منابع مالی خود است. وزارت خزانه‌داری دولت ترامپ ادعا کرده شیخ «اکرم الکعبی» دبیر کل النجباء این جنبش را با حمایت ایران در سال ۲۰۱۳ تشکیل داده است اما حتی نتوانسته مدعی ارتباط مالی آن با تهران شده و اعتراف کرده که این گروه توسط دولت عراق تأمین مالی می‌شود. البته النجباء با موضوع تحریم بیگانه نیست، چرا که شخص الکعبی بیش از ۱۰ سال پیش در لیست تحریم آمریکایی‌ها قرار گرفته بود، اگر چه در بیانیه جدید خزانه‌داری آمریکا بار دیگر اسامی با القاب او به لیست سیاه اضافه شده است. اما گاف آمریکایی‌ها آنجاست که مقطع زمانی نامناسبی را برای اقدام علیه النجباء انتخاب کرده‌اند. دستور استیو منوچین برای قرار گرفتن این گروه در فهرست آمریکایی تروریسم تنها یک هفته پس از اقدام مشابه دولت انگلیس علیه شاخه سیاسی جنبش حزب‌الله لبنان صورت می‌گیرد که بخشی از ساختار دموکراتیک لبنان را تشکیل می‌دهد و نمایندگان و وزرایش رای بخش مهمی از جامعه این کشور را دارند. پس اگر نگوئیم که اقدام آمریکایی‌ها علیه النجباء تنها از سر عصبانیت ترامپ نسبت به ورود و خروج چراغ خاموش پروازش در سفر اخیر به بغداد آن هم از ترس گروه‌های مقاومت عراقی بوده است، قطعاً پیامد یک توطئه مشترک «تروریست‌پرورانه» دیگر میان واشنگتن و لندن بوده است که با اتهام زدن به گروه‌های مقاومت در خاورمیانه و فشار بر آنها قصد دارد گروه‌های تروریستی و جبهه ضدمقاومت را در وضعیت بهتری قرار دهد. جنبش النجباء که یکی از زیرمجموعه‌های سازمان حشدالشعبی (بسیج مردمی عراق) محسوب می‌شود در سال ۲۰۱۴ و در اوج حملات وحشیانه داعشی‌ها در سراسر این کشور با فتوای آیت‌الله سیستانی، مرجع عالیقدر شیعیان عراق تشکیل شده و نه فقط در عراق، بلکه در شامات هم در خط مبارزه با گروه‌های تروریستی تفریقی از جمله داعش، جبهه‌الشام و النصره نقش محوری ایفا کرده است. بعد از اعلام تصمیم اخیر منوچین، وزیر خزانه‌داری کابینه ترامپ، «عصر الشمری» معاون دبیر کل النجباء با اشاره به این تناقض که اقدام ضدعراقی مزبور از سوی وزارت خزانه‌داری آمریکا انجام شده و نه دفتر مبارزه با تروریسم وزارت خارجه این کشور، اعلام کرد: «ما در مقاومت اسلامی، افتخار می‌کنیم که همیشه در سنگر مقابله با تروریسم آمریکایی علیه ملت‌های مستضعف قرار داریم». در همین حال، جنبش «عصاب اهل الحق» از دیگر بازوهای حشدالشعبی عراق، ضمن محکوم کردن این اقدام دولت واشنگتن، استانداردهای آمریکا را رابطه با تروریسم را نادرست و در بسیاری موارد معکوس دانست. این جنبش در بیانیه‌ای اعلام کرد: «هر کس با تروریسم مقابله کند، با داعش بجنگد و جانفشانی کند، از نظر دولت آمریکا تروریست است ولی هر کس که مانند آل‌سعود و رژیم صهیونیستی افراد غیر نظامی را بکشد، دوست و همپیمان آن به شمار می‌رود. چنین تصمیم‌هایی فرزندان مقاومت را نخواهد ترساند و فقط بر پایمردی و عزم آنان برای مقابله با ظلم، طغیانگری و دفاع از عدالت و مستضعفان و مقابله با تمام کسانی خواهد افزود که خواستار ضربه زدن به حاکم، ملت و مقدسات عراق هستند.

یانکی‌آباد

بازدید بحث‌برانگیز همسر ترامپ از یک مدرسه

بانوی اول آمریکا از مدرسه‌ای در اوکلاهاما که وابسته به جنبش فتح‌الله گولن، متهم اصلی کودتای نافرجام علیه دولت رجب طیب اردو‌گوان است، بازدید کرد. این سفر ملائیم ترامپ برای بهبود تحصیل کودکان و استفاده مناسب از شبکه‌های اجتماعی انجام شده است. کاخ سفید اعلام کرده این مدرسه دبستان جوایز بسیاری را تاکنون برنده شده است. این در حالی است که این مدرسه یکی از ۱۵۰ مدرسه‌ای است که توسط گولن، رهبر سازمان موسوم به فتو در آمریکا اداره می‌شود. دولت ترکیه از آمریکا بارها استرداد فتح‌الله گولن را خواستار شده است.